

מסכת עוקצין

פרק ג

א. יש צריכין הכשר ואינן צריכים מחשבה, מחשבה והכשר, מחשבה ולא הכשר, לא הכשר ולא מחשבה. כל האכלים המיוחדים לאדם צריכין הכשר ואינן צריכים מחשבה:

ב. החותך מן האדם, ומן הבהמה, ומן החיה, ומן העופות, מנבלת העוף הטמא, והחלב בכפרים, ושאר כל ירקות שדה חוץ משמרקעים ופטריות. רבי יהודה אומר, חוץ מכרשי שדה והרגילה ונץ החלב. רבי שמעון אומר, חוץ מן העכביש. רבי יוסי אומר, חוץ מן הכלוסין, הרי אלו צריכין מחשבה והכשר:

ג. נבלת בהמה טמאה בכל מקום ונבלת העוף הטמא בכפרים, צריכין מחשבה ואינן צריכין הכשר. נבלת בהמה טהורה בכל מקום, ונבלת העוף הטמא והחלב בשוקים, אינן צריכין מחשבה ולא הכשר. רבי שמעון אומר, אף הגמל והארנבת והשפן והחזיר:

ד. השִׁבֵּת, מִשְׁנָתוֹ טַעְמוֹ בְּקִדְרָה, אֵין בּוֹ מְשׁוּם תְּרוּמָה, וְאֵינוֹ מְטַמֵּא טַמְאָת אֲכָלִים. לְוִלְבֵּי זְרָדִים וְשֵׁל עֵדֶל וְעַלֵּי הַלּוֹף הַשּׁוֹטָה, אֵינוֹ מְטַמֵּאִין טַמְאָת אֲכָלִים עַד שְׁיִמְתְּקוּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֶף שֵׁל פְּקוּעוֹת פִּיּוּצָא בָהֶם:

ה. הַקֶּשֶׁט, וְהַחֲמָס, וְרֹאשֵׁי בְשָׂמִים, הַתִּיּאָה, וְהַחֲלִיתִית, וְהַפְּלִפְלִין, וְחִלּוֹת חֲרִיעַ, נִלְקָחִים בְּכֶסֶף מַעֲשֵׁר וְאֵינוֹ מְטַמֵּאִין טַמְאָת אֲכָלִין, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, אִם נִלְקָחִים בְּכֶסֶף מַעֲשֵׁר, מִפְּנֵי מָה אֵינוֹ מְטַמֵּאִין טַמְאָת אֲכָלִין. וְאִם אֵינוֹ מְטַמֵּאִין טַמְאָת אֲכָלִים, אֶף הֵם לֹא יִלְקָחוּ בְּכֶסֶף מַעֲשֵׁר:

ו. הַפִּגִּין וְהַבֶּסֶר, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמֵּא טַמְאָת אֲכָלִין. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, מִשְׁיִבְאוֹ לְעוֹנַת הַמַּעֲשָׁרוֹת. פְּרִיצֵי זֵיתִים וְעִנְבִּים, בֵּית שְׁמַאי מְטַמֵּאִין וּבֵית הֵלֵל מְטַהְרִין. הַקֶּצֶח, בֵּית שְׁמַאי מְטַהְרִין, וּבֵית הֵלֵל מְטַמֵּאִין. וְכֵן לַמַּעֲשָׁרוֹת:

ז. הַקּוֹר, הָרִי הוּא כְּעֵץ לְכָל דָּבָר, אֵלֹא שֶׁהוּא נִלְקָח בְּכֶסֶף מַעֲשֵׁר. כִּפְנִיּוֹת, אֲכָלִין, וּפְטוּרוֹת מִן הַמַּעֲשָׁרוֹת:

ח. דָּגִים מְאִימְתִּי מִקְבָּלִין טַמְאָה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִשְׁיִצְדוֹ. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מִשְׁיִמוֹתוֹ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִם יְכוּלִין לְחִיּוֹת. יַחֲוֹר שֶׁל תֵּאֲנָה שְׁנַפְשָׁח וּמַעֲרָה בְּקִלְפָּה, רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר. וְחֻכָּמִים

אומרים, אם יכול לחיות. תבואה שנעקרה ומערה אפלו בשרש
קטן, טהורה:

ט. חלב בהמה טהורה, אינו מטמא טמאת נבלות, לפיכך הוא
צריך הכשר. חלב בהמה טמאה, מטמא טמאת נבלות, לפיכך אינו
צריך הכשר. דגים טמאים וחגבים טמאים, צריכין מחשבה
בכפרים:

י. פורת דבורים, רבי אליעזר אומר, הרי היא כקרקע, וכותבין
עליה פרוזבול, ואינה מקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה
בשבת חייב חטאת. וחכמים אומרים, אינה כקרקע, ואין כותבים
עליה פרוזבול, ומקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה בשבת
פטור:

יא. חלות דבש, מאימתי מטמאות משום משקה. בית שמאי
אומרים, משיתחרחר. בית הלל אומרים, משירסק:

יב. אמר רבי יהושע בן לוי, עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל
צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי ח),
להנחיל אהבי יש ואצותיהם אמלא. אמר רבי שמעון בן הלפתא,
לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מתזיק ברכה לישראל אלא

הַשְׁלֹום, שְׁנַאֲמַר (תהלים כט), ה' עֲזֹרָה לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org